

Fængselsstraf, mest passende henjættes i Fængselsarrest.

Til § 31.

Jfr. Bemærkningerne til § 21, at den nu med visse Straffe forbundne Forbrydelse af det Overflydende af Lønningen vil bortfalde.

Til § 32.

Naar de meest virksomme kortvarige Straffe bortfalde, vil det lettere kunne hænde, at de Indfaldte komme til at hensidde længere Tid i Fængsel, og efterat Uddannelses-tiden er indskrænket til det netop Nødvendige, vil det næsten være uundgåeligt, at den, som i ikke ganske kort Tid har været fraværende fra Dvølfene, ikke opnaaer den fornødne Uddannelse. En Bestemmelse, som den her foreslaaede, synes derfor nødvendig og tillige naturlig, hvor Fraværelsen er selvforflyldt. Reglen vil navnlig have Anvendelse paa den første Uddannelses-tid samt under Leir- og andre større Dvølfes, saaledes Reservebataillonernes Samlinger, men derimod ikke paa Krigsforhold; den vil tillige i Tilfælde, hvor det gjælder ikke at formindste den samlede Styrke, kunne føre til at udsætte Straffens Fuldbrydelse, indtil Dvølfes-tiden er tilende. Tidsgrænsen, 10 Dage, synes passende i Forhold til Uddannelses-tidens Længde.

Til § 33.

Denne Inddeling er gjort for Bequemmeligheds Skyld, for i den specielle Deel at kunne anordne Fængsel snart i første og snart i anden Grad uden at behøve nærmere at angive nogen Grænsse.

Til § 34.

At 18 Maanedes blive korteste Tid for Statsfængsel, er i Overensstemmelse med § 10.

Til §§ 36—38.

Disse Regler stemme i det Væsentlige med, hvad der hidtil gjælder; dog er Degradation paa en bestemt Tid, der er anseet som skadelig for det militaire Respectforhold, foreslaaet at skulle bortfalde. Reglen i andet Stykke

af § 36 vil f. Ex. føre til, at en Undercorporal eller en Corporal, der degraderes, maa forblive i Tjeneste som Menig i den tilbagestaaende Deel af den Tid, i hvilken han paa Degradationstiden var pligtig at forblive til Tjeneste.

I det i § 37 Nr. 1 omtalte Tilfælde vil der efter den nugældende Ret indtræde Medsættelse i de Meniges 2den Klasse. Men selv naar denne Straf affkaffes, er det formæntlig en Selvfølge, at en Underofficer i et saadant Tilfælde maa have sin Bestilling forbrudt.

At den Degraderede, der i Krigen har udmærket sig ved tapper Daad, atter skal kunne forfremmes til Underofficer uden Hensyn til, hvor længe han har været degraderet, staaer i Samklang med Kongelig Resolution af 4de April 1848 § 6 og Anden i Loven om Hærens Ordning.

Til § 42.

3. At Forbrydelse, der vedkomme den militaire Tjeneste, kunne blive at ansee efter den almindelige Straffelov, er oplyst ved § 1, jfr. ogsaa § 58. At i saa Tilfælde de egentlige Krigsmænd, d. e. Stridsmændene, ikke skulle straffes med Bøder, er i Overensstemmelse med, at Bøder ikke i Forflaget ere foreslaaede som Straf for militaire Forbrydelse. Den optagne Regel kan f. Ex. komme til Anvendelse efter den almindelige Straffelovs §§ 117 og 119.

Til § 43.

Det følger af denne § og af § 49, at samtlige i Loven nævnte Straffe og Strafferetsbestemmelser, der ere givne for Krigsmænd i Almindelighed, ogsaa ere anvendelige paa de her omtalte Personer, saafremt ikke vedkommende Bestemmelse, f. Ex. ved at nævne „Befalingsmænd“, udtrykkelig indeholder en Begrænsning, eller en saadan paa anden Maade er givet.

Afgjørelsen af, om en Person, der staaer i Klasse med Underofficerer, kan degraderes, maa berøve paa, om der i den Stilling, som han beklæder, gives en tilsvarende Menigmænds-